

stk. 1, er det forudsat, at denne bestemmelse ikke skal kundgøres i Lovtidende.

Da kundgørelse i radio og fjernsyn kun omfatter oplæsning af bestemmelsestidspunkt, dato og ikrafttrædelsestidspunkt, der suppleres med en omtale af lovens bestemmelser, foreslås det i *stk. 4*, at denne kundgørelse yderligere suppleres med offentlig fremlæggelse af bestemmelserne. Det samme gælder ved kundgørelse efter stk. 3. Fremlæggelsen er ikke et led i kundgørelsesakten.

Som *stk. 5*, der er ny i forhold til betækningsudkastet, foreslås fastsat, at der, i de tilfælde, hvor kundgørelse sker i radio, fjernsyn eller på anden særlig måde efter stk. 2 og 3, såsnart Lovtidende atter udkommer, skal optages meddelelse heri om den foretagne kundgørelse. Endvidere skal lovens, anordningens eller bekendtgørelsens tekst optages i Lovtidende. Herved sikres, at Lovtidendes kontinuitet ikke brydes.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til § 6, 2. pkt., i midlertidig lov nr. 59 af 17. marts 1947 om kundgørelse af love og anordninger m. v. Denne lov, der blev gennemført i forbindelse med en typografstrejke i 1947, er nærmere omtalt i betænkningen side 35.

Den efterfølgende optagelse i Lovtidende har ikke karakter af en kundgørelse og har ingen betydning for forskrifternes retsvirkninger.

Efter *stk. 6*, der ligeledes er ny i forhold til betækningsudkastet, foreslås justitsministeren, i tilfælde, hvor Statstidende ikke kan udkomme, bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om anden kundgørelse af anordninger og bekendtgørelser, som efter forslaget § 3, stk. 2, normalt kundgøres i Statstidende. Bestemmelsen forudsættes kun anvendt i samme snævre omfang som angivet ovenfor i bemærkningerne til stk. 1 for så vidt angår Lovtidende.

Til § 5.

§ 3, 2. pkt., i 1870-loven fastsætter, at love og anordninger, der ikke selv fastsætter noget ikrafttrædelsestidspunkt, træder i kraft ugedagen efter kundgørelsen i Lovtidende. I de tilfælde, hvor en bestemt ikrafttrædelsesdato ikke er fastsat, vil 1870-lovens 8-dages regel ofte bevirke, at der er for kort tid til, at administrationen, domstolene og borgerne kan blive forsvarligt informeret om de nye regler. Man har derfor fundet det rimeligt at foreslå fristen forlænget til 3 uger. Forholdet er efterhånden af mindre praktisk betydning, idet love, anordninger og bekendtgørelser i overensstemmelse med justitsministeriets cirkulære nr. 4 af 10. januar 1966 om ikrafttræden og kundgørelse af

love og anordninger (betænkningens bilag 8), som regel indeholder angivelse af en bestemt ikrafttrædelsesdag.

Bestemmelsen i 2. *pkt.*, hvorefter hvert hæfte af Lovtidende skal angive den dag, det er udgivet, svarer til den gældende lovs § 3, 3. pkt. I de senere år har man ved praktiseringen af denne bestemmelse som udgivelsesdato angivet den, der følger umiddelbart efter den dag, hvor oplaget af det pågældende hæfte afgives til postbesørgelse. Det skulle på denne måde være sikret, at Lovtidende som almindelig regel kommer abonnenterne i hænde på udgivelsesdagen. Justitsministeriet er imidlertid blevet opmærksomt på, at Lovtidende, i modsætning til Statstidende, efter de gældende regler ikke postbesørges som dagblad, og at dette kan medføre en, normalt beskeden, forsinkelse med ombæringen. En sådan forsinkelse er i sig selv utilfredsstillende, og må i hvert fald i tilfælde, hvor det pågældende hæfte indeholder forskrifter, for hvilke der er fastsat en meget kort ikrafttrædelsesfrist, give anledning til betænkeligheder af principiel karakter. Justitsministeriet er derfor indstillet på at optage forhandling med postvæsenet med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning på dette problem.

Til § 6.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1 har man ikke fundet det påkrævet udtrykkeligt at bemyndige justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om udgivelsen af Lovtidende. Man har dog fundet det rigtigst at indsætte en bestemmelse, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte prisen for Lovtidende. Herunder forudsættes tillige at falde bestemmelser om friabonnement, jfr. herved 1870-lovens § 7.

Til § 7.

Efter *stk. 1*, der er ny i forhold til betækningsudkastet, foreslås, at datoen for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren. Når der ikke er foreslået en bestemt ikrafttrædelsesdato skyldes det, at en gennemførelse af loven vil forudsætte et betydeligt forberedende arbejde, og at det ikke på forhånd er muligt helt nøje at vurdere dettes omfang. Da justitsministeriet lægger afgørende vægt på at forberedelsen er gennemført så grundigt, at anvendelsen af de nye regler ikke afføder praktiske vanskeligheder, finder man det mest hensigtsmæssigt, at datoen for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren på et tidspunkt, hvor det kan forudses med sikkerhed, at de praktiske forudsætninger herfor er til stede. Det vil blive tilstræbt at lade loven træde i kraft den 1. januar 1978.